

Pasterka w Bazylice #w. Piotra Homilia Papie#a Franciszka

2015-12-24 Vatican.va

Pasterka w Bazylice #w. Piotra

Homilia Papie#a Franciszka

24 grudnia 2015

[Multimedia]

W t# noc ja#nieje „wiat#o## wielka” (Iz 9,1); nad nami wszystkimi rozb#yska wiat#o narodzenia Jezusa. Jak#e prawdziwe i aktualne s# us#yszane przez nas s#owa proroka Izajasza: „Pomno#y#e# rado##, zwi#kszy#e# wesele” (9.2)! Nasze serce ju# by#o pe#ne rado#ci, z powodu oczekiwania na to wydarzenie; teraz jednak, uczucie to zosta#o pomno#one i jest przeobfite, poniewa# obietnica si# wype#ni#a, wreszcie si# urzeczywistni#a. Rado## i wesele upewniaj# nas, #e or#dzie zawarte w tajemnicy tej nocy pochodzi naprawd# od Boga. Nie ma miejsca na w#tpliwo##; zostawmy j# sceptykom, którzy pytaj#c jedynie rozumu, nigdy nie znajduj# prawdy. Nie ma miejsca na oboj#tno##, panuj#c# w sercach ludzi, którzy nie s# w stanie kocha#, bo boj# si# co# straci#. Trzeba przep#dzi# wszelki smutek, poniewa# Dzieci#tko Jezus jest prawdziwym pocieszycielem serca.

Dzi# Syn Bo#y si# narodzi#: wszystko si# zmienia. Zbawiciel #wiata staje si# uczestnikiem naszej ludzkiej natury, nie jeste#my ju# samotni i opuszczeni. Dziewica daje nam swego Syna jako zasad# nowego #ycia. Przychodzi wiat#o## prawdziwa, aby rozja#ni# nasze #ycie, cz#sto zamkni#te w

cieniu grzechu. Dzisiaj odkrywamy na nowo, kim jeste#my! W t# noc ukazuje si# droga, jak# trzeba przemierzy#, aby osi#gn## cel. Teraz musi usta# wszelki l#k i przera#enie, poniewa# #wiat#o wskazuje nam drog# do Betlejem. Nie mo#emy pozosta# bezczynnymi. Nie godzi si# nam sta# w miejscu. Musimy i## i zobaczy# naszego Zbawiciela z#o#onego w ##obie. To jest powód do rado#ci i wesela: to Dzieci# „nam si# narodzi#o”, „zosta#o nam dane”, jak zapowiada Izajasz (por. 9,5). Ludowi, który od dwóch tysi#cy lat przemierza wszystkie drogi #wiata, aby ka#dego cz#owieka uczyni# uczestnikiem tej rado#ci powierzona zostaje misja umo#liwienia poznania „Ksi#cia Pokoju” i stawiania si# Jego skutecznym narz#dzim w#ród narodów.

Kiedy s#yszymy zatem o narodzinach Chrystusa, pozosta#my w milczeniu i pozwólmy, aby to Dzieci#tko przemawia#o. Wpiszmy w nasze serce Jego s#owa nie odrywaj#c wzroku od Jego oblicza. Je#li we#miemy to Dzieci#tko w nasze ramiona i pozwolimy, aby nas obj##o, to przyniesie nam Ono pokój serca, który nigdy si# nie sko#czy. To Dzieci#tko uczy nas, co jest naprawd# istotne w naszym #yciu. Rodzi si# w ubóstwie #wiata, bo dla Niego i Jego rodziny nie ma miejsca w gospodzie. Znajduje schronienie i wsparcie w stajni i z#o#one jest w ##obie dla zwierzt. Jednak z tej nico#ci wy#ania si# #wiat#o chwa#y Bo#ej. St#d dla ludzi prostego serca zaczyna si# droga prawdziwego wyzwolenia i odkupienia wiecznego. Od tego Dzieci#tka, na którego obliczu wyryte s# rysy dobra, mi#osierdzia i mi#o#ci Boga Ojca, wyp#ywa dla nas wszystkich Jego uczniów, jak uczy Aposto# Pawe#, zobowi#zanie do „wyrzeczenia si# bezbo#no#ci” i bogactw #wiata, by #y# „rozumnie i sprawiedliwie, i pobo#nie” (Tt 2,12).

W spo#ecze#stwie, cz#sto upojonym konsumpcjonizmem i przyjemno#ciami, obfito#ci# i luksusem, pozorami i narcyzmem wzywa nas On do zachowania *wstrzemi##liwego*, to znaczy prostego, zrównowa#onego, prostoliniowego, zdolnego do zrozumienia i #ycia tym, co istotne. W #wiecie, który cz#sto jest surowy wobec grzesznika a #agodny wobec grzechu, musimy piel#gnowa# silne poczucie sprawiedliwo#ci, poszukiwania i realizacji woli Boga. W obr#bie kultury oboj#tno#ci, która nierzadko staje si# w ostateczno#ci bezlitosna, niech nasz styl #ycia nape#niony b#dzie *lito#ci#*, empati#, wespół#czuciem, mi#osierdziem czerpanymi codziennie ze studni modlitwy.

Podobnie jak oczy pasterzy z Betlejem, niech tak#e i nasze oczy wype#ni# si# podziwem i zachwytem, kontempluj#c Dzieci#tko Jezus, Syna Bo#ego. A przed Nim niech z naszych serc wyp#ywa wezwanie: „Oka# nam, Panie, swój# #askawo## i daj nam swoje zbawienie!” (Ps 85,8).